

за наявності компенсаційних джерел формування доходів Державного бюджету переходити до зниження ставки ПДВ у довгостроковій перспективі. Такий підхід відповідає думці вітчизняних науковців [2, 3].

Крім того, відповідно Податковому кодексу [1] зменшення фіскального навантаження на корпоративний сектор компенсується посиленням тиску на доходи фізичних осіб, що ще більше обмежує реалізацію потенціалу непрямого оподаткування. В нинішніх умовах доцільніше зміщувати акцент оподаткування не на доходи, а на споживання з паралельним покращенням адміністрування непрямих податків.

Отже, для більш повної реалізації фіскального потенціалу підсистеми непрямого оподаткування в Україні, необхідно: вирішити низку проблем, пов'язаних з адмініструванням непрямих податків; розширити групи підакцизних товарів, наприклад, за рахунок предметів розкоші; підвищити продуктивність ПДВ; встановити обмеження щодо використання схем мінімізації податку; переходити до зниження ставки ПДВ лише за наявності ресурсів і в довгостроковій перспективі.

Література

1. Податковий кодекс України. [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://minfin.com.ua/taxes/-/tax_kodex.html
2. Вахновська Н.А. Проблеми розвитку податкової системи України / Н.А. Вахновська, М.І. Купира // Економічний форум. — 2012. — № 2.
3. Мельник М.М. Механізми регулювання непрямих податків в Україні: переваги та недоліки / М.М. Мельник // Наукові праці НДФІ. — 2008. — Вип. 42.

Крилова О.І.

«Фінанси і кредит», ОКР «бакалавр»

Донецький державний університет управління

Науковий керівник — старший викладач Філіппова Ю.О.

РОЛЬ ПОДАТКІВ У ФІСКАЛЬНІЙ ПОЛІТИКИ КРАЇНИ

В останні роки дуже гостро стоїть питання з приводу ролі держави в регулюванні соціально-економічному розвитку країни.

Фіскальна політика країни, виступаючи у якості ефективного засобу макроекономічного регулювання здійснює цілеспрямований вплив на обсяг національного виробництва, рівень безробіття та інфляції. В сучасних умовах економічної нестабільності актуальним є дослідження ролі податків, як головного джерела надходження коштів до бюджету країни та інструмента фіскальної політики.

Питаннями визначення особливостей оподаткування у сучасних умовах займаються провідні російські й українські вчені економісти — Андрущенко Л.А., Бабич Л.М., Горянський І.В., Дем'яненко М.Я., Черніков Д.Г., Юткіна Т.Ф., Лисецький А.С., Василик О.Д., В.П. Вишневський, Соколовський А.М., Д'яконова І.І. Незважаючи на існуючі здобутки, подальших досліджень вимагають розробка і впровадження дійових заходів щодо стабілізації економіки держави через механізм впливу податків.

Метою дослідження виступає визначення ролі податків як головного інструменту фіскальної політики країни.

Завдяки податковим надходженням формуються грошові ресурси, які забезпечують виконання функцій держави, відбувається перерозподіл доходів між різними соціальними групами населення, здійснюється вплив на розвиток економіки і процес суспільного відтворення, підтримується належний рівень зайнятості, що загалом призводить до соціально-економічного росту та підвищення конкурентоспроможності держави [1, с. 36].

Фіскальна політика є одним із важливих факторів регулювання ринкової економіки країни. Але сучасний стан податкової системи України свідчить про те, що на сьогодні залишаються невирішеними питання переорієнтації чинної податкової системи на стимулювання процесів соціально-економічного розвитку країни, а недоліки податкової системи призвели до проблем системного характеру. Отже, податкову систему України слід реформувати таким чином, щоб вона стала дієвим інструментом підвищення конкурентоспроможності держави та сприяла розвитку економіки України, а саме:

- формування нового інституційного середовища оподаткування, що, у свою чергу, забезпечить сприятливе для реалізації принципу рівності всіх платників перед законом;

- формування відповідального ставлення платників до виконання своїх податкових зобов'язань [2, с. 25];

- підвищення фіскальної ефективності податків за рахунок розширення податкової бази;

покращання адміністрування, зменшення масштабів ухилення від сплати податків;

внести зміни в податкове законодавство й розмежувати різні ставки ПДВ для окремих видів товарів і послуг;

підтримувати малий і середній бізнес, надаючи податкові пільги та канікули.

Література

1. Белова И.А. Становление взглядов на роль налогов как инструмента фискальной политики // И.А. Белова // Вестник Челябинского государственного университета. — №9 (263). — 2012. — С. 36—40.

2. Єфименко Т.І. Формування фискального простору економічних реформ / Т.І. Єфименко // Фінанси України. — №4. — 2011. — С. 3—23.

Ліхова О.В.

«Фінанси та кредит», 4 курс,

*ДВНЗ»Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник — к.е.н., старший викладач Котіна Г.М.

ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ

Питання доцільності та розміру бюджетної децентралізації в Україні є дискусійним. Аргументами «проти» є розпорошення фінансових ресурсів, як можливий наслідок децентралізації; нерівномірність розвитку регіонів (лише 5 формують державний бюджет, а 22 регіони України — дотаційні). Однак, більшість науковців, економістів, політиків підтверджують необхідність фінансової децентралізації, адже вона дасть змогу дотримуватись принципу співвідношення повноважень і відповідальності, підвищити зацікавленість органів місцевого самоврядування у наповнюваності місцевих бюджетів та забезпечить виконання принципу субсидіарності [2]. Показники бюджетної децентралізації визначають рівень децентралізації у країні в цілому.

Мета доповіді полягає у визначенні напрямків бюджетної децентралізації та шляхів підвищення ефективності бюджетної дисципліни.